

# Sammenbruddet af den internationale retsorden

25. juni 2025 (EIR Strategic Alert, Wiesbaden) – Hvordan den akutte krise omkring Iran vil udvikle sig, er på nuværende tidspunkt stadig meget usikkert. Præsident Trump proklamerede sent på dagen den 23. juni (Washington-tid), at Israel og Iran havde indgået en våbenhvile, og at krigen snart ville slutte. Men som vi ved, er hans udtalelser ikke pålidelige. I virkeligheden kan situationen hurtigt eskalere til global krigsførelse med den deraf følgende fare for brug af atomvåben (jvf. Schiller Instituttets erklæring Vil der være atomart fyrværkeri den 4. juli? International flyveblad), og i hvert fald med enorme ødelæggelser og tab af menneskeliv i hele det sydvestlige Asien.

Det er dog sikkert, at de hidtil usete amerikanske angreb med bunkerbusters mod uranberigelsesanstalt i Iran, som blev beordret af præsident Trump og udført midt om natten den 22. juni i Iran, betyder et fuldstændigt sammenbrud af den internationale retsorden, som vi kender den. Der kan ikke være nogen tvivl om, at denne aggression – selv om Teheran og alle de vigtigste aktører på forhånd var blevet informeret om, hvad der ville ske, og selv om skaden var mere symbolsk end reel – ikke havde noget grundlag i den internationale ret eller i FN-pagten. Dette var naturligvis ikke det første tilfælde af denne art, men det var det mest vidtrækkende. De amerikanske angreb følger i kølvandet på den ulovlige aggressionskrig, som Israels vanvittige regime har indledt mod Iran, og det forfærdelige folkemord, som det internationale samfund har tolereret i Gaza i 18 måneder.

Beslutningen fra Trump-administrationen var så meget mere svigefuld, da Donald Trump netop havde givet de iranske ledere en frist på to uger til at genoptage forhandlingerne, som de kun havde afbrudt efter de massive overraskelsesangreb, som

Israel havde iværksat en uge tidligere (med Washingtons grønne lys), og efter at israelerne havde dræbt en af de ledende iranske forhandlere!

Men man må ikke glemme europæernes og Det Internationale Atomenergiagenturs ansvar. Det var Storbritannien, Frankrig og Tyskland, der den 12. juni tog initiativ til en resolution i IAEA, som derefter blev støttet af USA, og som beskyldte Iran for ikke at overholde sine atomare forpligtelser, for at retfærdiggøre de israelske angreb, der blev iværksat dagen efter. Som IAEA's chef, Rafael Grossi, senere indrømmede den 18. juni, har hans agentur »ingen beviser« for, at Iran har udviklet en atombombe. (Ifølge insideren Alastair Crooke er den software, som IAEA bruger til at vurdere atomtrusler, et AI-program leveret af Palantir, selskabet ejet af krigshøgen Peter Thiel, som blev finansieret af CIA.)

Ikke desto mindre er der diplomatiske bestræbelser i gang for at sætte en stopper for optrapningen, både fra nogle medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, nemlig Kina, Rusland og Pakistan, og fra Organisationen for islamisk Samarbejde med sine 57 medlemslande.

I USA selv er modstanden mod krigspolitikken fra Det Demokratiske Partis pampere rent opportunistisk, men folkelige protester, forudsat at de vokser, vil have større sandsynlighed for at overbevise Donald Trump om at gennemføre sit løfte om at afslutte USA's engagement i evige krige, især hvis det kommer fra hans MAGA [Make America Great Again]-bevægelse.

Det kaos og sammenbrud af den nuværende orden, som nu er åbenlyst for alle, har én positiv side, nemlig at det kan fremskynde fremkomsten af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.